

La ruta independentista

Si hi havia res segur abans de la celebració de les eleccions del passat diumenge a Catalunya era el seu caràcter central en el decurs del procés sobiranista que viu el país. Un cop superades les *pantalles* de la recerca de solucions consensuades amb l'executiu espanyol, sempre amb el mateix resultat, el nucli de les eleccions esdevenia la recerca per part de la coalició Junts pel Sí i de les CUP d'un mandat democràtic explícit per obrir el procés de secessió.

Així, el caràcter plebiscitari que aquestes formacions van atorgar de bon començament a les eleccions s'esqueia sense cap mena de dubtes dins de la seqüència lògica del procés sobiranista. És a dir, un cop constatada la impossibilitat de bastir una sortida política a un problema polític, a través essencialment d'un referèndum a l'*escocesa*, calia dotar-se d'un mandat democràtic clar, nítid i evident per entomar el repte de la següent etapa. I s'ha assolit, clarament.

El disseny d'aquesta nova etapa, inspirat en bona mesura en les propostes formulades pel Consell Assessor per la Transició Nacional (CATN), va prendre forma en el full de ruta de la coalició. Un *mapa* dibuixat a partir de tres etapes que, si es concretaven en el decurs d'un màxim de 18 mesos, portarien a la plena sobirania de Catalunya. La primera etapa d'aquesta ruta hauria de ser l'aprovació per part del Parlament de Catalunya d'una declaració solemne d'inici del procés de secessió, adreçada tant a la ciutadania catalana com a les institucions de l'Estat espanyol i de la comunitat europea i internacional. Aquesta declaració d'inici del procés esdevindria la darrera oportunitat per al Govern i les institucions de l'Estat espanyol de cercar una solució política,

JOSEP MARIA
RENIU I VILAMALA

@jmreniu

entomant el repte d'una negociació de la secessió o -com a fase prèvia- l'efectiva celebració d'un referèndum vinculant sobre la independència de Catalunya.

A partir d'aquesta Declaració s'inicia l'etapa de transició nacional, on Govern i Parlament tindrien l'encàrrec de crear i/o desenvolupar les estructures d'Estat indispensables per a l'exercici de la plena sobirania en el moment de la desconnexió. És a dir, d'entre totes les estructures essencialment desenvolupar la Hisenda pròpia juntament amb l'Agència Catalana de Benestar Social

(la seguretat social catalana) i el futur Banc Central de Catalunya. Òbviament hi ha altres estructures, referents a multiplicitat de sectors com l'abastament d'aigua i energia, les telecomunicacions, o la seguretat interna i externa... però coincidirem que les tres principals són les esmentades anteriorment. Al mateix temps que executiu i legislatiu desenvolupen aquestes estructures seria indispensable desplegar una intensa gestió *paradiplomàtica* a nivell internacional per assolir el reconeixement dels Estats a la futura independència, qüestió clau per garantir la viabilitat del nou Estat català. Finalment, i nogensmenys rellevant, Govern i Parlament haurien d'estar amatents al desplegament de mesures de xoc socials i econòmiques indispensables en un escenari com és l'actual al país.

Si les mesures descrites s'assoleixen de manera satisfactòria, la darrera etapa seria l'efectiva proclamació de la independència, i seria el moment de la desconnexió amb l'Estat espanyol. Desconnexió que obligaria a l'aprovació immediata d'una llei de transitorietat jurídica per garantir la seguretat jurídica així com una llei del procés constituent per orientar els treballs de la futura constitució. Eleccions constituents, aprovació parlamentària de la nova constitució i referèndum constitucional posarien les notes finals al trajecte.

A partir d'aquí, i a la vista dels resultats de diumenge, és plausible preguntar-se sobre la viabilitat (o no) d'aquest full de ruta dissenyat per JxS, quin paper hi jugarà la CUP o quines expectatives cal dipositar en el resultat de les properes eleccions generals espanyoles. Anem per parts. Queda fora de tot dubte la legitimitat de la victòria obtinguda per la coalició JxS que, amb 62 escons, frega la majoria absoluta. Més enllà de la dinàmica parlamentària que s'acabi

